

ЦѢНА
5 ст.

Варненски Дневникъ

Независимъ ежедневенъ информационенъ вѣстникъ.

ЦѢНА
5 ст.

Редакторъ-стопанинъ Т. Теодоровъ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Яни М. Зарокоста Варна.

Фабрика за конякъ и разни спиртни питиета
Основана въ 1878 година.

Депозитъ на всѣкакви спиртни питиета, фини и др., разни ракии, прочутивта екстра мастика, разни ликьори, ферментъ, вермутъ, чистъ отъ 95° спиртъ и денатуриранъ и пр.

Постояненъ голѣмъ депозитъ на:

Натурални стари и нови бѣли и черни вина, мѣстни и инострани французски, италиански и проч. и проч.

Продажба на едро и дребно.

Цѣпороване се испраца на първо поискване.

Стоки винаги първокачествени и цѣни безъ конкуренция.

За телеграми: „Зарокоста“.

Завѣщанието на Кралъ Каролъ.

Завѣщанието ми писано отъ мене прѣвъ мѣсець февруари 1899 г. за публикуване въ държав. вѣстникъ слѣдъ смъртъта ми съ молба, моята послѣдняя воля и желание да бждатъ изпълнени тъй както ги описвамъ съ собствената моя рѣка, чувствувайки се бодъръ и здравъ.

Имайки 60 години считамъ за свой дългъ да се рѣша да взема послѣдните рѣшения. Като пиша завѣщанието си, мисля прѣди всичко за обичния мой народъ за когото моето сърдце постоянно биеше и който имаше пълно довѣрие въ менъ. Мойтъ животъ бѣше тѣсно свързанъ съ тази отъ Всевѣщния благословенна държава, щото желая да ѝ остава и слѣдъ моята смъртъ, доказателство за дълбоката симпатия която питаехъ къмъ нея. Денъ и нощъ съмъ мислилъ за щастieto на Ромъния, която достигна да заеме достойно мѣсто между европейскитъ държави; стараехъ се щото религиозното чувство да бжде високо и силно развито въ всичкитъ слоеве на обществото, и всѣки единъ да изпълнява своятъ дългъ, имайки прицѣлна точка само държавните интереси. Съ голѣмѣтъ прѣчки които срѣщнахъ, всичкитъ недоволства които се подигнаха, особено въ началото на моето царуване противъ менъ, язлагайки се на най-силните атаки, вървѣхъ безъ страхъ напредъ по правия пътъ, имайки нео-

граничено довѣрие въ Всевишния и въ адрямъ разумъ на моя довѣрчивъ народъ. Заобиколенъ и окураженъ отъ моитъ държавници, за които съмъ ималъ една дълбока признателностъ, и жива любовъ, сполучихъ да издигна до устието на Дунава и до Черно море една държава снабдена съ една храбра войска и съ всички срѣдства за да може да запази своето си хубаво положение и да реализира пѣкога своитъ високи аспирации. Мойтъ наследникъ приема едно наследство за което той ще бжде благодаренъ и за което той ще се грижи, имамъ пълната надежда, въ сжщиятъ духъ имайки за девизъ: Всичко за отечеството, нищо за менъ. Благодаря отъ душа на всички, които сж работили съ менъ и които ми служили съ довѣрие, прощавамъ на тѣхъ които писаха и говориша противъ менъ, търсейки да ме клеветятъ или да хвърлятъ съмнѣние върху моитъ добри намѣрения. Изпращамъ на всички единъ послѣденъ привѣтъ пълненъ съ любовъ и моля щото бждащитъ генерации да си спомнятъ отъ време на време за този който е посвѣтилъ цѣлия си животъ на обичния си народъ, между който е билъ тъй щастливъ. Провидението е поискало да свърша моя богатъ животъ, живѣхъ и умирамъ съ моя девизъ който блѣщи въ ромънското оржжие:

„Nihil sine Deo.“

Желая да бжда облѣченъ въ обикновенна генералска форма, която всѣкидневно носяхъ съ военнитъ декорации и само съ орденитъ „Ромънска Звѣзда“ и Хоренцолернския кръстъ на гърди.

Останахъ вѣренъ на моята вѣра, но имашъ особенна почитъ къмъ източно-православната църква въ която бѣ покрѣстена обичната ми църква Мария.

Опѣването на тѣлото ми ще се извърши отъ католически свѣщеникъ; но желая духовенството на двѣтъ църкви да се молятъ на ковчегъ ми който да не бжде луксозенъ.

Тѣлото ми да бжде изложено въ тронната зала заобиколено съ цвѣти и зеленина. Моля твърдѣ много да не се поставятъ вѣнци, освѣтъ пѣколко отъ живи цвѣти и то само ако погребението ми бжде извършено прѣвъ цвѣтнитъ мѣсеци, иначе само клонове отъ елха. Челичената корона, направена отъ топя, взетъ отъ бойното поле и опръсканъ отъ кръвта на моитъ храбри войници, да бжде поставена до мене и носена до послѣдното ми жилище и обратно занесена въ двореца. Ковчегътъ ми, затворенъ да бжде поставенъ върху единъ лафетъ отъ оржиде (топъ) ако е възможно взето при Плѣвентъ и тегленъ съ шестъ отъ моитъ коне, безъ да бждатъ облѣчени въ черно.

Студентъ въ Франция, дава уроци по френски езикъ.

Споразумение редакцията. 1—5

Гюи де Мопасанъ.

Зестрата.

2

— Ние сме тукъ, но струваме повече отъ това.

Отъ друсането на омнибуса, почти всички дрѣмѣха.

Младата госпожа стоеше неподвижна.

— Защо той не дойде съ мене, си казваше тя. Една тѣга я притискаше. Той можеше, да се лиши отъ тази цигара.

Двѣ отъ пѣтницитъ слѣзоха, които мирисаха на стара рокля.

Омнибуса трѣгна и пакъ се спрѣ. Една готвачка се качи, зачервена, изморена.

Тя сѣдна и сложи върху колѣнитъ си кошница съ провизии. Почувствува се неприятна миризма.

— Много е по-далечъ отъ колкото допуцахъ, си мислѣше Жана.

Сега пакъ се възкачи единъ кочияшъ, който мирисеше на оборъ, на другъ краката мирисаха и пр.

Жената на нотарьуса не се чувстваше добръ, съ свитото сърдце, готова да заплаче безъ да знае за какво.

Едни слѣзоха, други се качаха. Омнибусътъ минаваше безкрайни улици, сп-

раше се на спиркитъ и пакъ трѣгваше.

— Колко е далечъ, си казваше Жана. Дали има той пѣкакво развлечение за да не заспи! Отъ пѣколко дни, той е много уморенъ.

Малко по-малко всички пѣтници слѣзоха. Тя остана сама, съвсѣмъ сама.

Кондукторътъ викаше: Вожираръ!

Понеже тя не се мръдна, той повтори:

— Вожираръ!

Тя разбра, че това се отнася за нея, защото нѣмаше вече никой.

Човѣкътъ каза за трети пътъ:

— Вожираръ!

Тогавъ тя попита:

— Кѣждѣ сме?

Прѣди да направите каквито и да било
застраховки, отнесете се до

Христо Ив. Чимшировъ

Агентъ на I-вото Бѣлг. Застрах. Д-ство
„Бѣлгария“.

Женмовѣрно евтинно!

Златарския магазинъ на

Бр. Перикли и Никола Георгиеви

улица „Прѣславска“ — Варна, телефонъ № 206.

Съобщава че има голѣмъ складъ отъ паричени грамове, контролирани които продава комплектъ отъ 2 К-о — 8 50 лева.

Общата война

Рим, 1 октомври. Бюрото на пресата съобщава: Пръв пощата на 29 септември 30 септ. нашият войски във Босна имаха схватка със неприятеля, които се свършиха със успех за нас. На 29 септ. на фронта Дворник — Лозница неприятеля откри чест артилерийски огън сръбски нашият повиши и се опита да атакува унеските възвишения, но биде отблъснат. Сръбският ден, нашият войски отблъснаха една неприятелска атака при Дрина. Дъждът във последните дни сбрна Дрина във буен поток и мостовите на неприятеля са разрушени и отнесени от реката. Реката Дрина постоянно влачи трупове на войници и коне.

Италия и тройното съглашение.

Рим, 30 септемв. Руски вестници, коментирайки декларацията на в. Тан, че само участващите във войната държави могат да се надяват и да имат компенсация — потвърждават че италианският народ е искал желание да бъде във приятелски отношения с тройното съглашение, но италианското правителство е оставило да разбере Франция че Италия има претенции опрѣдѣлени и рѣшени. Вестник „Трибуна“ имайки прѣдвид тѣзи руски коментари заявява, че трѣбва да бъдат опровергани. Италия никога не е опрѣдѣляла цена за своята интервенция.

Петербург, 1 октомври. П. Т. А. Изпразвайки Анверс, белгийските войски взели със себеси всичките тѣхни оръдия, слѣд падането на Анверс, германците настѣпват към Остенде. Германците са влезли в Ганд. Населението е напуснало града.

Той отговори съ груб тонъ:

— Ний сме на Вожпраръ, ето вече 20 пѣти какъ извикахъ.

— Далеч ли е отъ булеварда? казва тя.

— Кой булевардъ?

— Италианскиятъ булевардъ.

— Отдавна го минахме.

— А! Искате ли да прѣдупрѣдите моя мъжъ?

— Вашия мъжъ? Кѣдъ е той?

— Върху импернала.

— Върху импернала! Отдавна вече нѣма никой.

Тя се уплаши ужасно.

— Какъ така? Това не е възможно. Той се качи съ мене. Вижте добръ, той трѣбва да е тамъ!

Кондукторътъ се ядоса:

Петроград, 10 октомври. Команданта на главния генерален щабъ съобщава: На лѣвото крило на Висла между Варшава и Ивангородъ на 30 септември нашият войски нападнаха германските сили. Единъ отъ нашият славни полкове заедно с германски роты. Сражението около Пшемисль продължава.

Буда-Пеща, 1 октомври. Б. Т. А. Вестникътъ съобщава отъ Ротердамъ, че Белгийското правителство е напуснало Остенде и заминало за Бордо. Кралицата заминала за Англия, а Кралътъ останалъ въ Остенде за известно време.

Сраженията около Гандъ

Виена, 1 окт. На кореспондентъ бюро съобщаватъ отъ Ротердамъ: „Ротердамше Куриер“ съобщава отъ Табангенъ: отъ 30 септемв. англо-белгийските войски се оттеглятъ отъ Гандъ, прѣслѣдвани отъ германците. Сраженията продължаватъ.

Виена, 1 окт. Специална. Съобщаватъ отъ Солунъ на кореспондентъ бюро: Споредъ извѣстия отъ Скопие тамъ са станали голѣми сражения между сръбските войски и една турско-българска чета, при селото Те-

— Хайде, стига сте приказвали, единъ загубихте, десетъ ще намѣрите. Тръгнете и свършено, вие ще намѣрите другъ на улицата.

Съ насълзени очи, тя настояваше:

— Но, господине, вий се лажите, азъ ви увѣрявамъ, че вий се лажите, той посѣгне голѣмъ портфелъ подъ мининицата.

Чинишникътъ започна да се смѣе:

— Голѣмъ портфелъ. А! да, той слѣва на Мадленъ. Безразлично, той ви отхвърли, а! а! а! . . .

Омнибусътъ се спрѣ. Тя слѣва и погледна върху омнибуса, той бѣше съвсѣмъ празенъ.

* * *

толинъ. Часть отъ селото е обърнато на пепелище. Има много убити и ранени.

Тръцка нахалностъ.

Атина 29 септ. Съобщаватъ отъ Окчиларъ че гръцките бѣжанци пристигнали днесъ отъ Българ. Тракия заявяватъ че българ. войници въ пристѣжествието на чиновниците ги ограбили.

Цариградъ 30. Вестника „Икдамъ“ се учи отъ автентически источникъ че Кюрдо-Персийски вѣстанници са атакували третия руски войски и били разбити. Кюрдитъ са взели 2 юрджия, плѣнили три руски офицери и убили 50 руски войници. Руските части са отѣглили въ г. Урмия, който е пѣлецъ съ ранени. Кюрдитъ са намирали на около 2 часа отъ Урмия.

Петербургъ 1 окт. Едно комунистическо опровержение на нѣкои германски вестници за мнимо унищожение на двѣ кавалерийски дивизии и за мнимото обхождане на Вердунъ.

Парижъ 1 октомв. На лѣвото крило на р. Оаза, сраженията продължаватъ. Въ центъра успехътъ на нашият армии се потвърждава. Въ Белгия са станали нѣколко схватки около Гандъ.

Римъ, 30 септ. Днесъ сл. обѣдъ се забѣлзва подобрение въ положението на Санъ Джулиано съ изгледъ да продължи.

Тя почна да плаче съ високъ гласъ, безъ да размисли, че я гледаха и слушаха и пропавнесе:

— Какво ще стане съ мене?

Инспекторътъ на бюрото се приближи:

— Какво има?

Кондукторътъ отговори съ насмѣшка:

— Това е една госпожа, на която мъжътъ избѣга.

— Добръ, нѣма нищо, гледайте си работата.

И той си взе пѣтя.

Тогавъ, тя трѣгна на прѣдъ си, много изплашена, обезумѣла и се мъчи да разбере това, което се случило съ нея. Кѣдъ отиваше тя? Какво ще прави? Какво ли се е случило съ него? (Слѣдва)

Сѣверо-Америк. флота свикана.

Римъ, 29 (пристигнала 30) Съобщава се телеграфически отъ Берлинъ, че почти всичката флота на съединенитѣ щати била концентрирана въ филипинските острови и че слѣдъ завземането отъ японците на островъ Морналь, между правителствата отъ Вашингтонъ и Токио са размѣнени значително число телеграми. (Ит. Т. А.)

Берлинъ, 1 октомв. Слѣствие на една проба на Кьолнските епископъ, Кайзеръ Вилхелмъ е заявилъ че хванатитѣ като военноплѣнници французки свещеници ще бъдатъ третираны като офицери.

Турция излъгана.

Петроградъ, 1 окт. Б. Т. А. Салимъ паша заявилъ че Германия която подтикнала Турция къмъ мобилизация и обѣщала едно териториално обезщетение и за смѣтна на Русия една контрибуция отъ 1 мил. лв. Турция довърявайки се на това направила голѣми разходи и сега прѣживява голѣма финансова криза.

Нинъ, 1 октомв. По лѣвия брѣгъ на р. Сава по фронта Ада всички неприятелски атаки бидоха отблъснати. Неприятелските войски избѣгаха къмъ Безание, слѣдъ като оставиха на бойното поле 30 убити и много ранени. Много отъ неприятелските войници се прѣдаватъ на нашият отряди които ги каратъ въ Землинъ.

Петербургъ, 1 окт. П. Т. А. При потопяването на крайцера Палада двѣ германски подводни лодки са били също така потопени.

Парижъ, 30 септ. Съобщава се отъ Римъ, че Санъ Джулиано биде причастенъ.

Берлинъ, 10 октомври. Главния генерален щабъ съобщава отъ главната квартира съ дата 30 септември: На западния воененъ театъръ нѣма нищо особено. Силнитѣ неприятелски атаки на изтокъ отъ Соасонъ бидоха отблъснати. Ожесточенитѣ сражения продължаватъ. Нашият войски напредватъ стѣпка по стѣпка. Французитѣ указватъ отчаяно съпротивление, като стрѣлятъ отъ дърветата съ картечници. Извѣстията че французитѣ имали успѣхъ при Дюврѣ, са невѣрни.

Виена, 1 октомври. На Кореспонденцбюро съобщаватъ отъ Цариградъ: Единъ французки и два гръцки

вѣстника въ Смирна са спрѣни.

Потопяването на „Палада“

Петербургъ, 10 октомври. Официална. Двата крайцера отъ Балтийската руска ескадра „Боянъ“ и „Палада“ които служиха въ арриергардъ и се движеха заедно съ ескадрата къмъ Финския заливъ бѣха нападени отъ германски подводни лодки. „Палада“ е потопенъ, а на „Боянъ“ еждбата е позавѣстна гдѣ.

Хроника

Тазисутришното съобщение на варненския ежедневникъ „Новини“ за потопяването на „Бреслау“ отъ руската черно-морска ескадра не се потвърждава отъ руската легация въ София.

София 2 октомври. Всички чиновници които ще бъдатъ повикани на три недѣлно обучение ще се ползватъ съ отпуски и ще получаватъ заплатитѣ си.

София 2 октомври. Парламентарната анкетна комисиия ще иска чрезъ народното събрание да се прѣдстави конвенцията между България и Гърция.

Откриването на камарата.

София 2 октомв. Съобщенията на нѣкои софийски вестници че свикването на камарата ще бъде отложено, не са вѣрни.

Камарата ще бъде свикана на 15 октомв. и открита въ 3 ч. сл. обѣдъ.

Тази сутринъ въ 11 ч. бѣ отслужена панахида за починалия ромънски кралъ, на който присѣдствували всички министри, хойматинала на двореца и дипломатическия корпусъ въ столицата.

Тунашниятъ ежедневникъ „Новини“ съобщава за смъртта на инженеръ Вл. Каракашевъ, н-къ на транспортното отдѣление при министертвото на железницитѣ.

Дължимъ да заявимъ, че да не се създава заблуждение, че инженеръ Каракашевъ е живъ и здравъ и че умрѣлия е неговия братъ Иванъ Каракашевъ, търговецъ.